

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

III. De Theodosio & Agapeto, Synodorum Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. β΄.

CAPUT II.

Περὶ ἄττικῆς τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου, ἐποιοῦστος τὸ ἴδιον.

De Attico Constantinopolitano Episcopo, quibus moribus fuerit praeclatus.

Τὸ δὲ τῶν βασιλέων ὄγδοον ἔτος ἄγοντος, τρίτον ἔτος εἶχεν ἀθηκὸς τέτο ἐν τῇ κωνσταντινῇ πόλει διαπρέπων ἀνὴρ ὡς φθάσαντες εἴπομεν, μὲν τὸ πολὺ πεπαιδευταί, εὐλαβὴς τε καὶ φρονιμῶς διὸ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπὶ αὐτῷ συνέειναι εἰς μέγα ἐπιδοῦναι ἔργον μόνον ὅδῳ οἰκείας τῆς πίστεως συνεκρέθει, ἀλλὰ καὶ ὅδῳ αἰρεσιώτας τῆς φρονήσεως κατέληπτε καὶ σὺλθεν μὲν αὐτὸς ἐδάμῳς ἠρέτο φοβέει δὲ ἐπιχειρῶν, αὐτῶν αὐτοῖς πρῶτον ἑαυτὸν ἐπεδείκνυεν ἀλλὰ μὴν ἔτε λόγων ἡμέλει ἐποίησε γὰρ ἀεὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα, διανυθεύων ἐν αὐτοῖς διὸ καὶ ὅδῳ ἐξενόφωνετο πρὸς τῶν φιλοσόφων ἢ σοφιστῶν ἢ τῶν ἐντυγχάνουσι χαλεπὸς τὸ ἐπαγωγὸς καὶ τοῖς λυπεύουσι συνεύγναζε καὶ ἀπλῶς καὶ τὸν διπλόστον, τοῖς πάντα πάντα ἐγένετο καὶ πρῶτον μὲν ἠνίκα ἐν τῷ πρεσβυτερίῳ ἐτάθητο, ἐκμαθῶν ἔς καὶ ἐποίησε λόγους, ἐπὶ ἐκκλησίας ἐδίδασκε μὲν δὲ ταῦτα σὺ τῇ φιλοπονίᾳ καὶ παρηρησίᾳ ἰησοῦ μὲν, ἐξ αὐτῶν ἔχοντες καὶ πανηγυρικῶς ἐργάζεσθαι διδασκαλίαν ἐποίητο ἔμνην τοῖσιν ἦσαν οἱ λόγοι, ὡς καὶ πρὸς τῶν ἀκροατῶν ἀπεδάξασθε, ἢ γραφῆς πρὸς διδασκῶν ἀεὶ μὲν ἦν αὐτῶν καὶ ἡσπὲς καὶ παιδείας, ἀποχερῶν εἰρήδῳ ἴσα μὲντοι μνήμης ἀξία ἐπὶ τῶν αὐτῶν χροῦναι ἐγένετο, διηγήσεται.

Interim vero dum Imperator Theodosius octavum ætatis annum ageret, Atticus tertium Episcopatus sui transgens annum, celeberrimus habebatur. Vir, ut jam dixi, præter magnam quæ in illo fuit, eruditionem, pietate quoque ac prudentiâ excellens. Unde etiam Ecclesiæ sub ejus Pontificatu maximum incrementum cepere. Neque enim solum domesticos fidei tuebatur: verum etiam hæreticos admiratione prudentiæ suæ percellerat. Et eos quidem nullatenus vexare cupiebat: sed cum eos terrere aggressus fuisset, mitem se posthac & placidum erga ipsos ostendebat. Neque vero doctrinæ studia neglexit. Et enim in Veterum libris multum operæ posuit, noctes insomnes in eorum lectione traducens. Proinde Philosophorum ac Sophistarum sermonibus, tanquam re nova, minime terrebatur. Erat præterea in colloquiis urbanus, & ad alliciendo hominum animos aptissimus. Gemitabat cum dolentibus: denique exemplo Apostoli, omnia omnibus factus est. Et antea quidem cum adhuc in Presbyterii gradu esset constitutus, orationes à se compositas quas memoriter didicerat, in Ecclesia recitabat. Postea vero ex laboris assiduitate fiduciam nactus, ex tempore loqui & panegyricam concionandi rationem lectari cepit. Nec tamen ejus conciones hujusmodi fuerunt, ut ab auditoribus vel plausu exciperentur, vel scriptis mandarentur. Sed de ejus ingenio & moribus atq; eruditione, ista sufficiant. Nunc res memoratu dignas quæ illius temporibus contigerunt, exponere aggrediar.

Κεφ. γ΄.

CAPUT III.

Περὶ θεοδοσίου καὶ ἀγαπέτου, τῶν ἐν σινάδοις ἐπιθεσθέντων.

De Theodosio & Agapeto Synodorum Episcopis.

Ἐν σινάδῳ πόλει τῆς πακαλιανῆς φρυγίας, θεοδοσίου πῆς ἐπισκόπος ἦν, ὃς ὅδῳ ἐν αὐτῇ αἰρετικὸς, πολλοὶ δὲ ἐν αὐτῇ ὄντες ἐτύγχανον τῆς μακεδονιῶν ἰρησείας, σὺλόνως ἐδίωκεν ἐξελάντων αὐτὸς ἔμνον τῆς πόλεως, ἀλλὰ

Synadis quæ Phrygiæ Pacatiæ Urbis est, Theodosius quidam fuit Episcopus. Hic hæreticos quorum in ea civitate ingens erat multitudo ex Macedonianorum secta, acriter persequabatur: eos non ex urbe solum, Uu ij

verum etiam ex agris expellens. Id autem agebat, non ex more orthodoxæ Ecclesiæ, quæ persecutionem exercere non solet, nec rectæ fidei studio incitatus: sed avaritiæ obnoxius, pecunias ex hæreticis colligere cupiebat. Omnia igitur molitus est adversus eos qui Macedonianam sectam sequebantur, Clericorum suorum manus armans, & diversis machinationibus eos appetens: adeo ut iudiciorum etiam nexibus eos adstringere non cessaret. Præcipue vero Episcopum illorum, cui nomen erat Agapetus, variis affecit molestiis. Verum quoniam rectores Provinciæ ad puniendos hæreticos haudquam ei sufficere videbantur, Constantinopolim profectus, edicta Præfectorum Prætorio flagitavit. Dum Theodosius huius rei causa Constantinopoli moram faceret, Agapetus qui Macedonianæ sectæ præerat, ut dixi, prudens iniit consilium. Communicata enim re cum universo Clero, & populo, qui sub ipso erat ad concionem vocato, persuasit ut consubstantialis fidem amplecterentur. Quo confecto, protinus cum ingenti multitudine, immo vero cum universo populo recta ad Ecclesiam tendit. Cumque orationem celebrasset, cathedram in qua Theodosius sedere consueverat, occupavit. Adunatoque populo fidem consubstantialis deinceps prædicans, Ecclesiarum quæ ad Synnadensem Episcopatum pertinent, compos factus est. His ad hunc modum gestis, haud multo post adest Theodosius Præfecturæ auxilium secum adducens: ignarusque eorum quæ gesta fuerant, confestim ad Ecclesiam pergit. Unde ab omnibus simul expulsus, iterum Constantinopolim regressus est. Ibi coram Attico Episcopo casum suum deploravit; quod inique Episcopatu pulsus fuisset. Porro Atticus rem ex utilitate Ecclesiæ cessisse considerans, ipsum quidem Theodosium verbis consolatus est, monens ut patienti animo quietum vitæ genus amplecteretur, & publica commoda privatis rationibus anteferreret. Agapeto vero scribit, ut Episcopatum retineat, nec molesti quidquam ex offensione Theodosii sibi eventurum suspicetur.

Ἀδὴ κ' τῶν ἀγρῶν καὶ τὸ ἐπίοι, οὐκ ἐπιπέ-
διώκειν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ, ἕτε μὲν ἔ-
λω τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀλλὰ Φιλαργυροῦ
πάθει δ' ἐλθῶν, ἐκ τῶν αἰρετικῶν χρημα-
συλλέγειν ἐσπένδαζεν διὸ πάντα ὅκνηε
τῶν τὰ μακεδονίᾳ φρονηῶν, τὰς χεῖρας
ἔξοπλίζων τῶν ὑφ' αὐτῷ κληρικῶν καὶ
ρίαις κατ' αὐτῶν χρέμματα μηχαναῖς
τῆ δικαστηρίου αὐτῆς πρὸς δεσμεύειν ἀπὸ
λαλοῦ μάλιστα ἢ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν
ὄνομα ἦν ἀγαπήτος, διαφόρως ἐταρῶν
ἐπεὶ δὴ ἢ οἱ τῆς ἐπαρχίας ἀρχιεῖς, ἐτα-
μῶς ἔξαρκεῖν ὑπὸ πρὸς τιμωρίαν ἐδοῦκα
ἀναδραμῶν ἐπὶ τὴν κωνσταντινέπολιν, ἐτα-
χικῶν πρὸς αἰσμάτων ἐδέετο ὅτι ὅσα ἐπὶ
δόσιον ἐν τῇ κωνσταντινέ πόλει δια ταῦτα
παρεῖλκεν, ὁ ἀγαπήτος ὁν πρὸς αὐτῶν
μακεδονίᾳ Ἰρηστικίας ἐφίλω, ἐπὶ ἀγαπῶν
θεν ἀπόνοιαν βελούσα μὲν ἢ ἄλλα
αὐτῆ κλήρω παντὶ, ἢ πρὸς καλεσάμεν
τὸν ὑπ' αὐτῶν λαόν, πείθει τὴν τῆ ὁμοσπον-
σιν πρὸς δ' ἐξάσας ἢ τὸτο καλασῆσας, ἐτα-
ὡς εἶχε σὺ πληθεὶ πολλῶ, μάλιστα ἢ
παντὶ τῶ λαῷ, ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀρμυ-
ἐνχῆν τε ἐπιτέλεσας, καταλαμείναντα Ἰρ-
νον ἐν ᾧ εἰώθει ὁ Θεοδόσιον πρὸς αὐτῶν
ἐνώσας ἢ τὸν λαόν, ἢ τῆ λοιπῆ τῆ ὁμο-
σίε πᾶν διδάσκων, τῶν ὑπὸ σὺν ἀδ' αὐτῶν
σιῶν ἐγκρατῆς ἐγγεῖτο τέτων ἕτω ἡρωμῶν
ἐφίσα) μετ' ἐ πολὺ Θεοδόσιον, τῆ ἐπι-
χικῆν βοῦθειαν ἐπαγόμενος ἐδ' εἰ τε τῶν
νομῶν εἰδὼς, ὡς εἶχεν ἐπὶ τῶ ἐκκλη-
ἐχῶρει ἔξελθεῖς ἢ ἔξ αὐτῆς πρὸς αὐτῶν
ὄμῃ, αὐτῆς ἐπὶ τὴν κωνσταντινέπολιν πα-
ἐπορεύετο ἡρωμῶν τε ἐν αὐτῇ, ἐπὶ τῆ
σκοπεῖσθαι κατ' ἑαυτὸν ἀπωδύμεν
πρὸς αὐτῶν εἰ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκκλησιῆς
λικὸς ἢ γνῆς πρὸς αὐτῶν λυσιτέλει δὲ πρὸς
ἐκκλησίᾳ, τὸν μὲν Θεοδόσιον λόγῳ πα-
μυθῆσατο, πείσας ἀνεξικακῶς τὸν Ἰρ-
βίον ἀπαύξασας, πρὸς κρινεῖν τῆ τὰ κων-
ιδίων διδάσας· γράφει τῆ τῶ ἀγαπῶν
ἐχῶρει τ' ἐπισκοπῆς, μηδ' ἐν ἐκ τῆς Θεο-
λύπης ἀναρῶν ὑφορέμενον.